

iona
MAGAZINE
Trimestriële nr. 19 / december 2024

Beste lezer,

Het einde van het jaar biedt ons de kans om terug te kijken op wat we in 2024 samen hebben gerealiseerd bij Iona. Het was een jaar waarin we concrete stappen hebben gezet om onze zorg en ondersteuning nog beter te maken voor onze bewoners en hun families.

Zo hebben we belangrijke projecten uitgevoerd, zoals de overstap naar een nieuw medicatiesysteem dat zorgt voor meer veiligheid en flexibiliteit. Ook verhuisde onze kledingwinkel De Sterre naar een ruimere en huiselijkere locatie, zodat bewoners er met meer comfort kunnen winkelen. Verder werkten we aan waardevolle samenwerkingen, zoals die met Boven De Wolken, waarvoor onze ateliers unieke creaties maakten, en namen we deel aan inspirerende conferenties die ons blikveld en onze expertise hebben verruimd.

Daarnaast vierden we de vertrouwde jaarfeesten – zoals het oogstfeest – die niet alleen mooie momenten van samenhang brachten, maar ons ook deden stilstaan bij wat we samen bereiken. Achter de schermen werd er hard gewerkt aan nieuwe initiatieven, betere processen en het ondersteunen van onze teams, zodat zij zich ten volle kunnen inzetten voor de bewoners.

Deze vooruitgang was alleen mogelijk dankzij de toewijding van onze medewerkers, de betrokkenheid van onze families en vrijwilligers, en de steun van iedereen die Iona een warm hart toedraagt.

We kijken vooruit naar 2025 met duidelijke doelen: verdere verbeteringen in zorgkwaliteit, meer aandacht voor individuele ondersteuning en nieuwe projecten die het leven op Iona nog aangamer maken.

Namens het hele team wens ik u een warme eindejaarsperiode en een voorspoedig nieuw jaar toe. Laten we samen blijven bouwen aan een zorgzame, sterke gemeenschap.

*Vriendelijke groeten
Jan Jacobs
Algemeen Directeur Iona vzw*

*Blz. 6
Boven De Wolken*

*Blz. 13
Dag Marcel!*

*Blz. 15
Op naar Dornach*

EEN TIJD VAN INNERLIJKE EN UITERLIJKE OOGST

Wanneer in september en oktober de zomer in de herfst overgaat, vieren we op Iona het Michaëlsfeest en het Oogstfeest. Het zijn momenten van innerlijke en uiterlijke oogst. We vieren namelijk de overvloed die zonnige dagen ons hebben gebracht en gaan tegelijkertijd naar binnen om ons te bezinnen.

De (innerlijke) draak verslaan

In september schetsten enkele bewoners in de dagbesteding een grote, dreigende figuur die ze vervolgens met hout tot leven wekten. Ze verzaagden en vertimmerden resthout tot een staande draak met een getande bek en een lange staart.

Op 25 september gebeurde er iets raars: de bewoners die de draak hadden gemaakt, staken diezelfde draak in brand en beleefden er duidelijk plezier aan. Ze speelden ook spelletjes die ieders durf testten... "Waarom?", dacht je dan.

Innerlijke kracht en verantwoordelijkheid

Wel, we vierden die dag het Michaëlsfeest. In donker wordende dagen is Michaël de gids die ons helpt om onze draak te bekampen, onze angsten en zwakheden, zeg maar.

Michaël vertegenwoordigt moed en helderheid en nodigt ons uit om ons te verbinden met onze innerlijke kracht en om verantwoordelijkheid te nemen voor onze daden. Samen vormt dit een belangrijke stap in de ontwikkeling van ons zelfbewustzijn.

WAT WE BELEEFDEN

Uiterlijke en innerlijke overvloed

Op 9 oktober vierden we het favoriete jaarfeest van vele bewoners en medewerkers op Iona (lees ook het interview met Marcel op p. ...): het Oogstfeest! Op het Oogstfeest staan we stil bij de overvloed van de aarde. Traditioneel verzamelen we dankbaar de vruchten en granen als erkenning voor de natuur die ons voedt.

In de antroposofie staat dit feest niet alleen symbool voor de materiële oogst. Het is ook een moment om de innerlijke vruchten van het afgelopen jaar te waarderen. Wat hebben we geleerd? Welke ervaringen kunnen we als innerlijke oogst de winter in meedragen? Het Oogstfeest nodigt uit tot dankbaarheid voor zowel de uiterlijke als de innerlijke rijkdom.

Spel en feest tot in de avond

Het speelplezier spatte er in de namiddag vanaf. Onze bewoners kregen de kans om doorheen het Iona-domein de oogst op te halen en met de kar weg te brengen. Na het oogstspel volgde dé voetbalmatch van het jaar met twee gemengde ploegen van jongens en meisjes, bewoners en begeleiders.

Wakkeren spel en sport de eetlust aan? Jazeker! Zeker als je frietjes bij het kampvuur geserveerd krijgt. Een heerlijk verhaal als dessert en iedereen was klaar om in zijn dromen alles opnieuw te beleven. Het Oogstfeest... wat een feest ;-)

STERREN EN WOLKEN

Het hele jaar door maken onze bewoners en begeleiders in de dagbesteding heel wat mooie dingen. Je vindt er overal op Iona opduiken: in onze huizen, in onze tuinen en in alle gemeenschappelijke ruimten. Via allerlei marktjes die we al dan niet zelf organiseren, bereiken ze ook mensen buiten Iona. Dit jaar hield een speciaal project onze makers bezig: heel 2024 werkten ze aan enkele zeer bijzondere werkjes voor een zeer bijzondere organisatie: Boven De Wolken.

Maarten Fransen: "Een jaar geleden zaten mijn zus Anneleen en ik aan de kersttafel en dachten we: 'Waarom zouden we niet eens iets samen doen'? Met samen bedoel ik Iona vzw waar ik werk en Boven De Wolken, de vzw die Anneleen samen met een vriendin heeft opgericht."

Boven De Wolken is een vzw met meer dan 400 vrijwillige fotografen die sterrenouders helpt bij het vastleggen van herinneringen na het verlies van hun baby. Hun werking hangt volledig af van de inzet van vrijwilligers, sponsors en giften.

Maarten: "Na overleg met de collega's van de ateliers hebben we het plan opgevat om een heel jaar lang -dus geen stress- te werken aan honderd unieke cadeautjes voor Boven

Boven De Wolken

De Wolken, allemaal met een wolkje en een sterretje op."

Katelijne Elst: "Bij een wolkje en een sterretje komen vragen naar de betekenis ervan en komen ook heel wat emoties los. En dat is helemaal ok. Er mag gepraat worden over sterven; dat hoort bij het leven.

WAT WE BELEEFDEN

Maar het is niet altijd even gemakkelijk voor iedereen. Het werken met de handen en de fijne groeps sfeer werken dan wel weer helend.”

In totaal maakten de bewoners samen met de begeleiders dus honderd kleine, sfeervolle cadeautjes zoals wolkenhangers, kaarsenhouders, koffietassen, kaarsenbolletjes, decowolkjes, houten engeltjes en houten kaartenhouders.

Met jouw aankoop steun je niet alleen een prachtig initiatief, maar maak je ook iemand blij met een uniek cadeau.

De fotografen van Boven De Wolken maakten prachtige foto's van de 100 cadeautjes

Je kan een van de 100 cadeautjes online kopen op de webshop van Boven De Wolken: bovendewolken.be/webshop. Zoek op 'door Iona' om onze creaties te bekijken.

Boven De Wolken Shop

In onze Boven De Wolken shop bieden we een ruim gamma aan van troost- tot regenboogcadeautjes.

Steun onze VZW door één van onderstaande producten aan te kopen. De opbrengst van deze verkoop gaat integraal naar onze werking.

[Bekijk producten](#)

[Steun ons](#) →

BENJAMIN ZEGT DANK U!

Goede vrienden,

Ik ben Benjamin en ik woon reeds 50 jaren in de Iona gemeenschap. Vijftig keren heb ik hier de 4 seizoenen doorwandeld. Vele mensen mocht ik leren kennen. Daarvoor wil ik danken.

Dank u, Bruno en Christiane Skerath, omdat jullie mij in Iona een goede thuis hebben gegeven. Wil mij verder begeleiden op mijn levensweg.

Toen ik hier in mei 1974 aankwam was ik pas 5 jaar.

Mijn dank aan alle mensen die ik hier in de pionierstijd vroeger ontmoet heb in alle vormen van begeleiding en verzorging.

In een grote familie was ik terecht gekomen. Iedereen die ik overdag ontmoette bleef hier 's nachts ook slapen. We woonden hier samen.

In mei 2024 ben ik 55 jaar geworden.

Dank u alle goede mensen die hier elke dag komen werken om ons, bewoners van Iona, een liefdevolle thuis te geven.

Vrienden in de leefgroep en andere tochtgenoten die ik dagelijks ontmoet, ik dank jullie!

O heerlijk landschap van het Ionadorp, je geeft me zoveel goeds! Vele woorden van liefde wonen in mijn hart en met jullie hulp kan ik ook zonder woorden tot u spreken.

Dank u Iona gemeenschap,
je vriend Benjamin

1976
Benjamin is 7 jaar
en 2 jaar op Iona.

2021
Tijdens de skype
met Rita.

Lieve Benjamin,
In 1981 kwam je mijn leven
binnengewandeld. Je was toen 12 jaar.
Ik dank je voor de ontwikkelingsweg die
we samen gaan.

Rita D'heer, 12 november 2024

1984 - Worteltjes
snijden op kamp.

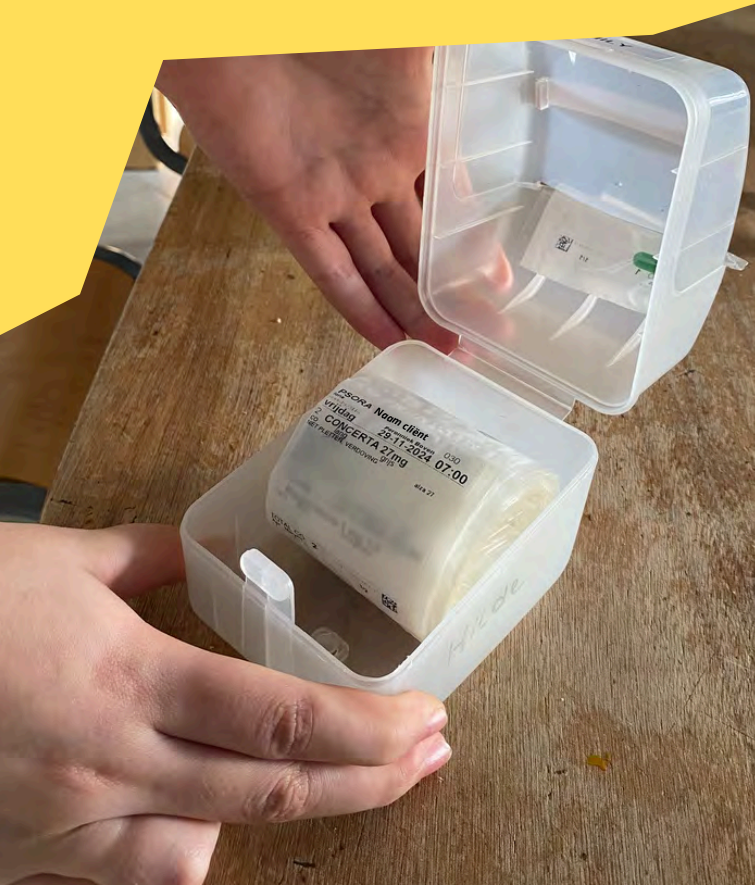
2024
Benamins verjaardag
op 20 mei in Dun-I.

1998
Weven en knopen bij
Francis en Mieke.

1993
In weekend
bij Rita thuis.

Op de foto boven zie je de (nieuwe) weekrol met een zakje per inname-moment.

De foto hieronder toont hoe het (vroeger) voor veel bewoners verliep: per maand bv. vier weckladers met voor elke dag vijf mogelijke inname-momenten.

EEN NIEUWE APOTHEEK

De meeste van onze bewoners krijgen medicatie. Soms is dat tijdelijk, vaak is het op regelmatige basis. De dosissen die ze moeten innemen, kunnen met de tijd evolueren. Het is voor onze bewoners, en voor de begeleiders die de medicatie toedienen, dan ook cruciaal dat de communicatie errond helder is en dat de medicatie op een veilige, flexibele en hygiënische manier wordt geleverd en verdeeld. Omdat zorgondersteuner MINT op al die punten uitmunt, zijn we in oktober overgeschakeld op hun diensten. Hieronder lees je waarom deze overschakeling ook een verbetering is.

Levering per week

De robots van MINT leggen elke week de medicatie per cliënt per moment van inname (ontbijt, lunch, avond, nacht) voor ons klaar en leveren die telkens in de nacht van woensdag op donderdag. Sommige geneesmiddelen kunnen (nog) niet door een robot klaargezet worden. Mint probeert deze geneesmiddelen zoveel als mogelijk manueel klaar te zetten (Manrex). Ze doseren siroop bijvoorbeeld individueel in een cupje en leveren die zo aan Iona. Een beperkt aantal geneesmiddelen worden in de klassieke verpakking geleverd en zet de begeleiding nog zelf klaar (bv. anti-conceptiepil, druppels).

De medicatie wordt nu per week in plaats van per maand klaargezet. In plaats van medicatieladers (zie foto hiernaast) is er nu één rol per week per cliënt.

Op elke rol zitten de zakjes in volgorde van datum en inname-moment. Zo zit telkens het zakje van het eerstvolgende inname-moment aan het uiteinde klaar om afgescheurd te worden. Dit afscheuren kan eenvoudig via een dispenser. Sommige geneesmiddelen mogen niet samen in één zakje zitten (bv. verdovende medicatie), maar dan staat duidelijk vermeld hoeveel zakjes er zijn voor dat inname-moment.

Accurater & flexibeler

Als er medicatiewijzigingen optreden (bv. arts wijzigt dosering van een geneesmiddel), dan geven we dit door aan MINT. Bij dringende wijzigingen leveren zij de dag nadien al aangepaste zakjes. Bij niet-dringende wijzigingen gebeurt dit bij de nieuwe weeklevering. Zo wordt er minder medicatie weggegooid in vergelijking met de vroegere maandlevering.

PROJECT IN DE KIJKER

Dit laat ons toe om accurater en flexibeler te zijn. Bij verandering van medicatie of dosering moeten we dus niet zelf aanpassingen doorvoeren in de lader of zelf in de loop van de maand naar de apotheek gaan. Dat is een hele tijdsinstroom en een zorg minder voor de begeleider.

Uitgebreide en heldere communicatie

Elke pil zit in een zakje met daarop een etiket dat de naam van de medicatie vermeldt, maar ook de vorm, de kleur, enz.

Het geeft meer controle en een groter gevoel van veiligheid dan vroeger. Toen stond de naam van de medicatie vermeld op een etiket onder de lader, maar er was geen informatie over de vorm, de kleur, enz. Begeleiding kon zo moeilijker herkennen welke pil welk geneesmiddel was. Voor de begeleider die de medicatie toedient, is het nu ook heel handig om af te tekenen.

Goedkoper

Een levering van de medicatie per innamemoment, betekent een betaling per pil. Dat maakt deze dienst niet alleen accurater en flexibeler, maar ook goedkoper voor de cliënt.

Mint probeert trouwens altijd om de geneesmiddelen zo goedkoop mogelijk aan te bieden. Ze maken immers in de robots zoveel als mogelijk gebruik van generische geneesmiddelen (geneesmiddelen die volledig dezelfde werking hebben als het oorspronkelijke referentie-geneesmiddel). Dat maakt dat ze bv. in plaats van Dafalgan het generiek geneesmiddel Paracetamol EG zullen aanbieden.

Over deze veranderingen is in de aanvangsfase helder gecommuniceerd. Voor een overschakeling naar een generiek geneesmiddel zal MINT altijd in overleg gaan met de huisarts en wordt de cliënt of zijn wettelijk vertegenwoordiger op de hoogte gebracht.

Ondersteuning

MINT levert niet alleen, maar zorgt ook voor de nodige ondersteuning van begeleiders. Zo werd onlangs zuurstof-therapie opgestart bij een bewoner en kwam er een medewerker van Mint hierover een opleiding geven aan het betrokken team.

De robots van MINT stellen per cliënt een rol samen. Die rol bevat zakjes met telkens één of meerdere geneesmiddelen voor één innamemoment.

De rol voor één week wordt in een doorschijnende doos (dispenser) gestoken. Er is één doos per cliënt.

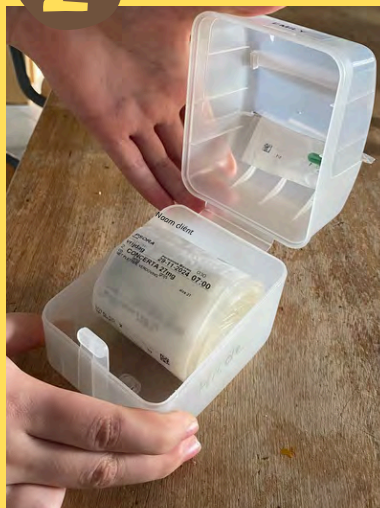
Op het moment van inname trekt de begeleider die de medicatie toedient het zakje door de gleuf uit de doos.

Elk zakje bevat één of meerdere geneesmiddelen met op het etiket een nauwkeurige beschrijving van de medicatie (vorm, kleur, dosering, aantal, ...)

1

2

3

4

EEN NIEUWE PLEK VOOR DE STERRE

Wist jij dat onze kledingwinkel voor bewoners op Iona - De Sterre - verhuisd is? Meer zelfs: hij heeft een bijzonder smaakvolle 'make-over' ondergaan dankzij collega's Kristien Van Aggelpoel en Kathleen Obbels. De Sterre is voortaan groter en huiselijker en heeft bovendien een extra functie gekregen. We gingen op visite bij beide dames!

Aan verhuis toe

Kathleen: We zijn met De Sterre begonnen op de zolder van Peroniek Boven. Daar verzamelden we kleding die we van collega's en vrienden van Iona kregen om ze ter beschikking te stellen van bewoners die nieuwe kleren konden gebruiken.

De zolder werd echter te klein. Bovendien voelde de manier waarop de kleren werden aangereikt, niet zo fijn aan. We willen onze bewoners het gevoel geven van

echt te kunnen winkelen en kiezen, in plaats van in volle zakken naar gepaste kleding te moeten zoeken.

Met gebruikte spullen iets nieuws maken

Kristien: En dus zijn we met De Sterre naar de verdieping boven het werkhuis verhuisd. Die ruimte was niet meer in gebruik en was een soort stockageplaats geworden.

Nu houd ik wel van orde en structuur en laat heel graag mijn creativiteit los op in te richten interieurs. De leukste uitdaging vind ik iets nieuws creëren met weinig middelen. De kringwinkel is mijn favoriete winkelplek en hergebruik leunt bovendien nauw aan bij de waarden van Steiner.

PROJECT IN DE KIJKER

Meer dan een winkel

Kathleen: 'De impact van een warme, huiselijke sfeer in een ruimte kan vaak een positieve invloed hebben. Een dikke pluim dus aan Kristien die echt de interieur-architecte is van 'De Sterre 2.0'! Ze heeft ideeën te over en weet die waar te maken zonder een euro uit te geven. Chapeau!

Kristien: Wij zijn zo blij met het resultaat dat we samen voorgesteld hebben om De Sterre ook als vergader- of overlegplek te gebruiken. De enige vereiste is De Sterre te reserveren én netjes opgeruimd achter te laten, inclusief de afwas doen van gebruikte tassen, enz. Enkel zo is De Sterre zeker een lang leven beschoren!

PRAKTISCH:

- De Sterre als winkel is op dinsdag tussen 13u en 14u open. Graag eerst een seintje naar Kristien of Kathleen.
- De Sterre als vergaderruimte reserveer je via ZOL (Zorg Online).
- Heb je een opmerking, een suggestie ivm De Sterre, contacteer je Kristien of Kathleen best rechtstreeks.

MARCEL GAAT OP PENSIOEN

In 2025 zal onze opperkok Marcel Op De Beeck de fakkel doorgeven aan een opvolger: Marcel gaat namelijk op pensioen. In de rubriek 'De praatstok' van vorige Iona Magazine las je dat hij in februari 2010 bij Iona is begonnen werken. Marcel zal dus precies 15 jaar bij Iona gewerkt hebben. Het lijkt ons een uitgelezen moment om met Marcel terug te blikken en... vooruit te kijken, want welke dromen zou Marcel nog koesteren?

Marcel, weet je nog hoe je eerste weken op Iona verliepen en wat je indrukken waren toen in 2010?

Er was heel veel werk aan de winkel. Na enkele weken bezoek van FAVV. De keuken en de bakkerij waren er zo erg aan toe dat we een PV zouden krijgen. De inspecteur dreigde zelfs met sluiting. Het bewijs van hoe het hier gesteld was. We kregen een maand de tijd om de zaken op orde te stellen. Poetsen, reorganiseren en vervallen producten verwijderen. Daarna verliep alles vlot en hebben we stelselmatig de keuken, het winkeltje en de Drive-In gemaakt tot wat het nu is. Een goed draaiende, goed georganiseerde en hygiënische keuken. Ons ganse team mag daar terecht trots op zijn. Bij onze laatste controle scoorden we zelfs een 'zeer goed'.

Je werkte in een biologisch restaurant en dan plots in de keuken van Iona dat grotendeels zelf in zijn ingrediënten voorziet. Waren er veel raakpunten?

Het koken met verse en biologische producten zijn een vanzelfsprekendheid.

*De drie musketiers van onze keuken:
Kimmie, Marcel en Jeroen koken
elke dag opnieuw heerlijke maaltijden
voor onze bewoners en begeleiders.*

Op Iona kwam je in contact met buitengewone mensen en zag je hoe we vanuit de antroposofie over de kwaliteit van hun leven waken. Hoe was dat voor jou?

Antroposofie was voor mij een onbekend gegeven. Ik heb mij daar geleidelijk mee vertrouwd gemaakt. En het werken samen met en voor mensen met een beperking was ook totaal nieuw voor mij. Het koken was niet zo erg vermoeiend, maar wel de aandacht en de zorgen van onze bewoners zorgden ervoor dat na mijn dagtaak ik moe maar tevreden naar huis ging.

In de keuken heb jij de bewoners leren koken; wat hebben zij jou geleerd?

EEN TIJD VAN KOMEN, EEN TIJD VAN GAAN

Veel geduld hebben en veel aandacht voor hun kwaaltjes, wensen en noden. Maar ook de onvoorwaardelijke liefde. We hebben heel wat gelachen en plezier gemaakt.

In Iona Magazine vertelde je dat het oogstfeest je favoriete jaarfeest is. Waarom?

Ja, het oogstfeest is precies deze week. (Het interview werd begin oktober afgenomen) Het oogstfeest is altijd een mooie afsluiter van mijn favoriete jaarseizoen, 'de zomer'! We hebben dan op Iona veel groenten ingemaakt en in onze nieuwe diepvriezer gestoken. Daar komen we dan weer een heel eind mee verder tot diep in de winter. Tijdens het oogstfeest gebeuren er leuke activiteiten met de bewoners en eten we vervolgens frietjes met curryworst. Daarna sluiten we de dag af met een leuk verhaal in de stal. Met dank aan ons geweldig team van de tuin!

Marcel, wat ga je van Iona missen wanneer je op pensioen bent?

Wat ik het meeste ga missen, zijn mijn lieve collega's. Maar ook de grappen en grollen van onze bewoners. En natuurlijk ook deze fantastische werkplek. De verbondenheid met de natuur en de mensen op Iona is echt uniek.

Welke boodschap zou je willen geven aan je opvolger?

Ga voort op de weg die ik voor jou heb. Voorbereid. Zorg goed voor je collega's en onze bewoners met veel geduld en passie voor je beroep als kok.

Zijn er gewoonten, rituelen of andere dingen op Iona die je thuis gaat verderzetten?

Niet echt. Met vele verse groenten koken blijf ik sowieso verder doen, zoals in mijn tijd voor Iona. Maar ik zal nog vaak met een warm hart aan Iona, mijn collega's en de bewoners terugdenken.

Heb je al nieuwe plannen voor tijdens je pensioen?

Mijn dagen zullen goed gevuld zijn. Ik heb een heel grote tuin... dus veel werk. Ik wandel veel met onze hond. In de winter lees ik graag boeken. En dan is er natuurlijk mijn gezin. Mijn beide kinderen hebben een kindervens... en als die uitkomt, krijg ik er snel heel wat werk bij. Verder hebben mijn vrouw en ik het idee om een kookboek te schrijven waarin haar creativiteit en onze recepten zullen samensmelten. Ik ben hier zelf heel benieuwd naar. En natuurlijk gaan we wat meer tijd maken om met de camper op avontuur te trekken. Ik kijk er enorm naar uit om in mijn verdere leven nog vele fijne dingen te mogen doen en nog veel toffe mensen te ontmoeten.

Het keukenteam stelt onder leiding van Marcel en samen met Kimmie en Jeroen het menu samen. Elke dag krijgt ons trio de hulp van een enthousiaste ploeg bewoners.

WONDERLIJKE, VERBINDENDE BELEVING IN DORNACH

Naar jaarlijkse gewoonte reisden vier collega's begin oktober af naar het Zwitserse Dornach voor een inspirerende vijfdaagse bijeenkomst rond de Heilpedagogie van Rudolf Steiner. Petra Luyten, Kristien Van Aggelpoel, Katia Van de Moer en Tibo Van Dyck hadden niet alleen een fijne tijd samen; met zomaar even negenhonderd, jawel 900!, andere geestesgenoten uit meer dan vijftig landen werden ze geraakt door de essentie van de 100-jarige Heilpedagogie. We vroegen hen om hun indrukken met ons te delen en... om advies te geven.

Deze editie van de jaarlijkse internationale conferentie was bijzonder. Wat wij in juni met bevriende zorggemeenschappen uit Nederland en Vlaanderen op Iona vierden (zie Iona Magazine 18), werd in Dornach op een verdiepende manier in een internationaal kader overgedaan: 100 jaar Steiner-orthopedagogie vieren. Rudolf Steiner gaf in 1924 immers precies op deze plek een reeks van 12 lezingen voor de begeleiding van kinderen en jongeren met een beperking (zie Iona Magazine 17). Onze collega's ervoeren dat zijn richtlijnen nog altijd van kracht zijn en blijven evolueren,

Goed op elkaar ingespeeld

Kristien: Hoewel we elkaar enkel als collega's op Iona kenden, hebben we met z'n vieren vanaf ons vertrek op een zeer vroege woensdagmorgen tot onze terugkeer op een zeer late zondagavond, onderweg en ter plekke, echt een fantastische tijd beleefd. Met heen en terug meer dan twaalfhonderd kilometer in de wielen, hebben we non-stop gebabbeld, gezwegen, gelachen en stilgestaan met en bij al wat we in Dornach hebben meegemaakt.

We waren meteen goed op elkaar ingespeeld:

VORMING

Tibo als uitstekende (nacht)chauffeur, ik als copiloot, Petra als voorziener van hapjes en drankjes en Katia als attente aanreiker van al dat goeds. We bleken ook over de juiste vaardigheden te beschikken bij 'onvoorziene omstandigheden' zoals onverwachte hoogteverschillen en anders ingeschatte afstanden naar het hotelletje waar een heerlijke gastvrouw even gastvrij als chaotisch bleek te zijn. Heb ik al gezegd hoe geweldig de sfeer was?

Volle dagen die voldoening gaven

Petra: Chapeau aan de organisatoren. De dagen in Dornach waren helemaal volgepland en verliepen, ondanks de gigantische en zeer verscheiden groep deelnemers, zeer vlot. Elke dag had dezelfde structuur: na het ontbijt 's morgens werden we op een lied vergast en blikte een nar als start van de nieuwe dag op de vorige dag terug. Elk van ons had zich hier in België al per dag ingeschreven voor een workshop (in de voormiddag) en een forum (in de namiddag). Het avondprogramma was telkens opnieuw uitnodigend en alweer: organiseer dat maar eens voor en met negenhonderd man.

Katia: Ik ben nog altijd onder de indruk van een volksdans op een avond, met alle deelnemers in twee kringen en iedereen die die dans ter plekke moest aanleren. Of nog: allemaal samen een vierstemmige canon zingen. Je weet nooit waar je aan begint en toch mondt het uit in één groot, intens en harmonieus geheel, speels én indringend tegelijk.

Wonderlijk ook hoe alles, zowel op groepsniveau als persoonlijk, in elkaar klikte. Je had je op voorhand op gevoel voor die workshops en fora ingeschreven en dan blijkt het ter plekke precies te zijn wat je nodig hebt en vaak zelfs nog meer. Het is een ervaring die me heeft verrast en veel voldoening heeft gegeven.

Naar de essentie

Tibo: Het doel van zo'n conferentie is om je te voeden, om van elkaars ervaringen te leren en ook nieuwe impulsen te krijgen. Dat laatste is zeker zinvol wanneer je al langer in een gemeenschap werkt.

Petra: De taal van de antroposofie is westers, maar de geest is universeel. Dat merk je als je bijvoorbeeld leert hoe landen zonder seizoensschommelingen zoals wij die kennen, met jaarfeesten omgaan, of hoe Australische aboriginals met eerder Europese rituelen omgaan.

Katia: Daar in Dornach merk je pas hoeveel mensen wereldwijd gedreven zijn door de antroposofie. Je blijkt deel uit te maken van een veel grotere beweging dan je dacht.

Tibo: De conferentie brengt je ook tot de essentie van de antroposofie, onder andere door echte pioniers te

VORMING

ontmoeten. Je bent onder de indruk van hun passie en ontdekt dat het niet overal vanzelfsprekend is om met antroposofie aan de slag te gaan. Ook beseft je dat je traditionele benaderingen in vraag mag stellen.

In Vietnam, waar antroposofie nog heel pril is, zetten ze andere rituelen in om jongeren te begeleiden. En waarom moet eurytmie bijvoorbeeld altijd met open ogen beoefend worden? Een workshopgever deed net het tegenovergestelde en het voelde even goed aan.

Kristien: Iemand die me voor de rest van mijn leven zal blijven, is een spreker uit Rwanda die met sereniteit over de gruwelijke oorlog in zijn thuisland sprak, over zijn verdriet en over zijn wil om terug te keren en van die plek met behulp van de antroposofie een mooiere plek te maken.

Antroposofische omkadering

De conferentie vond zoals elk jaar plaats in het Goetheanum, genoemd naar schrijver, dichter, wetenschapper, onderzoeker en filosoof Goethe. Dat is het internationale centrum voor de antroposofie, ontworpen door Rudolf Steiner, waar regelmatig cursussen en conferenties zoals deze plaatsvinden.

Petra: Ik was heel erg benieuwd naar dat bijna mythische gebouw. Je neemt het allemaal in je op, maar pas bij een rondleiding komt het beseft: alles hier heeft zijn betekenis. Denk aan die houten tafereel: ze verbeelden het hoogste doel van de mens én de tegenwerkende krachten.

Tibo: Ja, via de negen glasramen en de centrale trap volg je de hele ontwikkeling van de mens, zowel de

VORMING

weg naar binnen als de weg naar buiten. Eigenlijk zou je er makkelijk twee of meer dagen in totale verwondering kunnen ronddwalen.

Kristien: Ook het gebruik van de kleursymboliek waardoor de beschilderde muren ook betekenis krijgen. Ongelofelijk. Even trouw aan Steiner kregen we tweemaal per dag een heerlijke warme vegan maaltijd. En dan was er ook nog een marktje met een aanbod van alle deelnemende voorzieningen, dus ook met spullen van Iona!

Advies voor wie volgende jaren gaat

Katia: Voor mij was antroposofie als boekhoudster een beetje ver van mijn bed. Ik had mijn twijfels: Nederlands is er niet de voertaal en je weet niet echt waar je je voor inschrijft. Maar ik was getriggerd, dus ben ik gegaan en... mijn honger naar meer is aangewakkerd. Ik zou graag nog eens teruggaan. Iedereen was er ook zo lief en behulpzaam.

Kristien: Het was een unieke belevenis. Ik besepte niet dat ik als logistieke medewerker mee mocht en het is een ware openbaring geweest. Die getuigenissen waren zo inspirerend en hebben me in deze donkere tijden hoop op een betere wereld gegeven.

Petra: Eén woord: doen ;-). Zeker als je twijfelt, maak je best de sprong buiten je comfortzone. Je zal er geen spijt van hebben.

Tibo: Ik was al naar Dornach geweest, maar het is elke keer anders, telkens een verrijking en vaak op onverwachte momenten. Tof is ook dat je er zoveel andere, ook Belgische, collega's mag ontmoeten.

DENKEN, VOELEN EN WILLEN

Op 15 november hielden we op Iona een inspirerende studiedag voor onze medewerkers, een uniek moment om ons te verdiepen in de fundamenteën van Steiner Orthopedagogie. Het thema van de dag was het drieledige mensbeeld: de verbinding tussen denken, voelen en willen. Boeiend en leerzaam, zowel op persoonlijk vlak als voor ons werk met de bewoners.

*In het hart weeft het voelen.
In het hoofd straalt het denken
In de leden werkt het willen.
Wevend in 't stralen,
werkend in 't weven,
stralend in 't werken:
dat is de mens.*

- Rudolf Steiner

Euritmie zet ons in beweging

We startten de dag met euritmische bewegingen om ons 'drieledig' in beweging te zetten: we ervoeren op die manier hoe we allemaal ons denken, voelen en willen nodig hebben om te bewegen. Toen we op het einde van een dag van voornamelijk luisteren diezelfde gekende bewegingen van de ochtend herhaalden, beseften we hoe we minder vanuit een denken en meer vanuit een voelen konden handelen.

Dubbele drieledigheid

Als introductie maakte Bart Vanmechelen duidelijk hoezeer de dubbele drie-eenheid volgens Rudolf Steiner ons toelaat onszelf en de andere te verklaren en te begrijpen. Het drieledige mensbeeld van lichaam, geest en ziel is de basis. Denken, voelen en willen (of handelen) zijn de instrumenten van de ziel om ons te helpen lichaam en geest met elkaar te verbinden, en zo ook om aan te komen bij onszelf, bij de andere en in de wereld die ons omringt.

Luisteren en zelf ervaren

We verkenden de kwaliteiten van elk van deze 'werkgebieden van de ziel' en hoe dit denken, voelen en willen met elkaar verbonden zijn. Iedereen heeft een volledig eigen samenstelling van de drie. Dat verklaart waarom we allemaal zo verschillend en volstrekt uniek zijn. Het verklaart ook waarom we in onze levens disbalans kunnen ervaren.

Je kan in het denken, het voelen en het willen namelijk een tekort of een teveel ondervinden. Die disbalans vraagt om aandacht. Als je als begeleider met die bril naar je cliënten kijkt, ontdek je hoe je hem, haar of hen kan helpen. De studiedag liet ons toe om met een stuk theorie maar vooral veel oefening, met de drie werkgebieden aan de slag te gaan.

We kunnen de driedigheid (zie schema op vorige pagina) ook beschrijven zoals de mens in de ruimte verschijnt, nl.:

- 1. DENKEN -

In de bovenpool heeft het hoofd, met daarin de hersenen en zenuwen, een dominante plaats. Dit wordt ook wel het zenuw-zintuiggebied genoemd.

- 2. VOELLEN -

Tot het middengebied van de menselijke gestalte behoren vooral de ritmisch verlopende processen zoals de bloedsomloop en de ademhaling. Het wordt daarom het ritmische gebied genoemd.

- 3. WILLEN / HANDELEN -

In de onderpool bevinden zich organen die vooral een taak hebben in de stofwisseling en energiehuishouding van de mens. Het ledematenstelsel, met zijn beweeglijkheid, wordt ook tot de onderpool gerekend. Dit wordt aangeduid met het stofwisselingsledematenstelsel.

Denken

Met een creatieve oefening verkenden we onder begeleiding van Bart Vanmechelen de weg van binnen naar buiten. Met in de tuin gevonden elementen (bladeren, takken, mos, hout, enz.) stelden we met de collega's binnen ons groepje een innerlijk beeld samen dat voor ieder van ons een andere betekenis had.

In overleg met elkaar deelden we elkaars beeld en betekenis. Hoe was het om de neergelegde elementen te verleggen? Wat deed dat met de persoonlijke betekenis? Vonden we een compromis? Het denken of de bovenpool (ons hoofd) stelt ons in staat naar de wereld, de mensen om ons heen en onszelf te kijken en zo ook in interactie te treden.

Voelen

Petra Luyten nodigde ons uit om via casussen stil te staan bij de twee polen van het werkgebied 'voelen'. Kinderen die teveel voelen in zich hebben, zijn gevangen in zichzelf en noemen we te gestuwde kinderen. Ze kunnen moeilijk loslaten, leven in een eigen wereld, zijn weinig flexibel en vaak impulsief. Inleving via verhalen kan hen helpen, afspraken maken en duidelijk maken dat deze kunnen wijzigen ook. De betrokkenheid van anderen geeft deze kinderen de mogelijkheid zich met de omgeving te verbinden, humor laat toe om te ontspannen.

Kinderen met een tekort aan voelen, zijn kinderen met een te dunne huid of te open kinderen. Zij hebben vaak een te open gevoelsleven bij moeder of vader meegemaakt, zijn mishandeld, verwaarloosd en daardoor vaak ook getraumatiseerd. Als gevolg hiervan zijn ze angstig voor identificatie met het eigen lichaam of hebben ze schuldgevoelens. Zij zijn gebaat bij het aankweken van een dikkere huid dankzij een veilige omgeving, het leren stellen van grenzen en het versterken van de eigen persoonlijkheid.

Willen

Daar waar het denken ons helpt om te begrijpen en het voelen ons verbindt met onze emoties, is het 'willen' volgens Steiner de kracht die ons daadwerkelijk in beweging zet. Het willen gaat verder dan simpele wensen of dromen. Willen is de motivatie die ons aanzet tot actie, ook als iets lastig of uitdagend is.

We verkenden in deze workshop niet alleen het 'willen' bij onszelf, maar gingen ook na hoe we het willen bij de bewoners van Iona kunnen versterken. Vooral het gebruik van eenvoudige, gestructureerde en ritmische activiteiten bleek een oplossing; activiteiten die hen helpen om keuzes te maken, doelen te stellen en acties te ondernemen. Het kan gaan om de keuze van kleding in de ochtend als gewoon een spelletje kiezen. De discipline om dagelijks of wekelijks een activiteit uit te voeren, vergt weer wat meer 'willen'. En zo kan je als begeleider verder tot en met een reflectie over de eigen inzet van de bewoners. In elke situatie versterken complimenten hun zelfvertrouwen en het gevoel van waardering.

De studiedag bleek niet alleen leerzaam maar ook een prima moment om bij te praten en kennis te maken met collega's met wie je niet vaak samenwerkt.

OVER LEEFGROEPEN, WERKGEBIEDEN & BEKWAME HELPERS

Een voorname vorm van gesprek tussen ouders en andere wettelijke vertegenwoordigers van Iona's cliënten – zeg maar onze kinderen, klein en groot – en de mensen van het zorgbeleid is het Collectief Overleg Orgaan. De term 'orgaan' komt nogal bestuurlijk over en zal sommige ouders afschrikken en denken: 'dat is niets voor mij'. Daarom spreken wij liever over het Collectief Overleg, kortweg CO. Vroeger was de naam van het overleg 'gebruikersraad' en onze opgenomen kinderen 'gebruikers' en dat klonk ook te zakelijk. Wees gerust, het CO is een overlegplatform dat niemand mag afschrikken. Van de ons toegestane plaats in dit magazine maken we voortaan gebruik om onderwerpen uit het overleg te belichten.

Over leefgroepen en werkgebieden

Tijdens onze gesprekken met directie en stuurgroep van Iona komt dikwijls onze bekommernis om de kwaliteit van leven in de woongroepen ter sprake. Als betrokken ouders hebben wij veel wensen en ideeën om de gezelligheid in de leefgroepen te verbeteren. Althans dat denken we toch. Maar we moeten vaststellen dat we onvoldoende kennis hebben van wat er in de groepen gebeurt aan ontspanning, leuke avondactiviteiten, zinvolle bezigheden... en hoe wordt de fysiek van de bewoners op peil gehouden?

Meerdere van onze zonen en dochters geven ons ook geen goed beeld van wat zij meemaken en beleven tijdens de avonden en weekends. Vanuit onze bekommernissen werd het voorstel geopperd om over het groepsgebeuren een overleg te plannen, niet alleen met CO-leden maar voor alle ouders en medewerkers uit de verschillende groepen, misschien apart voor de kinderen/jongeren en voor de volwassenen. Het moet ons ook inzicht geven in wat mogelijk is, want vermoedelijk zijn niet alle wensen van de ouders realiseerbaar.

Het is een idee, het moet nog verder uitgewerkt worden, en we rekenen stellig op een ruime belangstelling van alle vertegenwoordigers van onze kinderen, ouders e.a., en ook medewerkers. Laat ons weten wat je ervan vindt.

Op de volgende pagina vind je onze contactgegevens.

PROJECT IN DE KIJKER

Bekwame Helper

Sinds dit jaar is er de nieuwe regelgeving “Bekwame Helper” die bepaalt dat sommige verpleegkundige handelingen kunnen toevertrouwd worden aan niet-verpleegkundigen. Bij het invoeren daarvan in de voorziening dienen toch een aantal voorwaarden of aanbevelingen in acht genomen te worden, zo bv.:

- de kwaliteit van de zorg moet gegarandeerd blijven en moet via tevredenheidsmetingen geëvalueerd worden, zowel bij de cliënt en zijn/haar netwerk als bij de medewerkers;
- de bekwame helper staat de verpleegkundige bij, maar vervangt die niet;
- het systeem moet planmatig ingevoerd worden, niet overhaast;
- de personen die daarvoor in aanmerking komen moeten de nodige opleiding krijgen;
- een lijst van toegelaten handelingen moet opgesteld worden, goedgekeurd door de medische dienst en door het CO als vertegenwoordiger van ouders/bewindvoerders;
- de medewerkers mogen niet verplicht worden de bijkomende handelingen uit te voeren, ze moeten zich er goed bij voelen en de werkdruk mag er niet door verhogen;
- een actuele lijst van alle bekwame helpers in de voorziening moet beschikbaar zijn, goedgekeurd door de medische dienst en door het CO als vertegenwoordiger van ouders/bewindvoerders;
- de handelingen die de bekwame helper mag stellen voor een bepaalde client moeten in de IDO opgesomd worden; via de ondertekening van de IDO dienen de ouders/bewindvoerder hun akkoord te geven.

Beste lezer, je bent steeds welkom!
Erik Meersman

Volksgezondheid
Veiligheid van de Voedselketen
Leefmilieu

Je vindt meer informatie over de ‘Bekwame Helper’ op de website van de overheid.

Ofwel klik je op deze link:

www.health.belgium.be/nl/bekwame-helper

Ofwel scan je de QR-code hieronder:

Heb je vragen, wensen, voorstellen, ... naar aanleiding van dit artikel? Dan mag je die voorleggen aan het Collectief Overlegorgaan.

Contacteer het Collectief Overlegorgaan via:
Erik Meersman
erik.meersman@gmail.com
Tel 03 475 12 05
Gsm 0494 05 14 57

DE PRAATSTOK

De praatstok belandde deze keer in de handen van Ilse Van Tendeloo, Maarten Fransen en Luk Schampaert. Petra ving hun gesprek tussen de zonnebloemen op en noteerde boeiende verhalen over sinterklaascadeautjes, zoektochten en bewuste levenskeuzes, natuur en harmonie, ritme en dynamiek. Lees even mee!

Sinds wanneer werk je bij Iona en was dit een bewuste keuze?

Maarten: Ik was een sinterklaascadeautje voor Iona op 6 december 2022. Dat was een bewuste keuze. Ik was daarvoor een tijdje werkloos. Ik zat te wachten op wat paste en dit lijkt wel te passen. Daarvoor had ik voor de moestuin gesolliciteerd maar dat plekje was al ingenomen. De vacature voor de keuken was intern ingevuld. Ooit heb ik nog een korte inleefstage gedaan in de keuken. Dat was begin jaren 2000

Ilse: Ik ben ook op 6 december begonnen maar dan in 2021. Ik heb 33 jaar onderwijs achter de rug. Dat heb ik ononderbroken gedaan. Ik ben uitgevallen met een burn-out en ging bewust op zoek naar een job waar je meer tijd hebt voor de mensen. Ik ben ook gaan bijstuderen tot kindercoach. Ik dacht misschien meer tijd en ruimte te

hebben bij het werken met mensen met een beperking. Ik ben naar een jobdag van Iona gekomen en ben in gesprek gegaan met Petra. Kort nadien ben ik gestart in dagbesteding voor 2 maanden, dan even naar een leefgroep en vervolgens terug naar dagbesteding. Leefgroepwerking was minder mijn ding dan dagbesteding. Momenteel combineer ik Iona met mijn eigen praktijkje.

Luk: In 1999 heb ik hier stage gedaan. Ik ben van Brugge afkomstig en studeerde in Gent. Ik was heel nieuwsgierig naar een antroposofische werking en ik wilde toen liefst met kinderen werken. Dus kwam ik bij Iona terecht. Iona is een groot contrast met een andere voorziening waar ik stage deed. Ik ben daarna bewust teruggekomen naar Iona.

Wat vind je het leukste aan je job?

Ilse: Als ik hier toekom in dat buitengewoon groen kader: dat is een meerwaarde aan mijn job. Dezelfde job in een stadscentrum op vier hoog zou ik niet doen. Het is een meerwaarde voor ons en voor onze gasten. Het is fijn om te werken met de ritmes van de natuur. Ik hou van de autonomie die ik heb om mijn werk te doen en van het vertrouwen dat ze me geven dat ik het goed doe. Ook vind ik het steeds een uitdaging om zinvolle activiteiten te zoeken voor onze gasten. Als ik hen zie genieten, geniet ik ook.

Maarten: Het is fijn om veel variatie te hebben. Ik draai in heel veel verschillende werkingen binnen de dagbesteding mee en dat geeft me een vrije rol. Ik kan mijn talent (animeren) hierbij inzetten. Ik kan de boel mee laten draaien en op de rails zetten.

Ik moet er zijn en onze cliënten begeleiden en animeren. Ik kan mee tandwiel zijn. Jaarfeesten, grotere groep, voetbalmatch bij het oogstfeest, ...: dat zijn mijn momenten. Deze rol past bij mij en binnen Iona was dat een rol die nog ruimte heeft: niet in overdaad ingevuld. Het wordt niet als overlast ervaren, maar er is ruimte voor. Buitenbeenpop: dat is een dag waar ik van leef. In mijn carnavalskostuum naar daar en de boel daar op stellen zetten.

Luk: De momenten van harmonie bij de bewoners. Als ze mekaar zien. Meestal ben je als begeleider de spil in de groep en draaien de bewoners rondom jou, komen ze enkel jou de vragen stellen. Als een bewoner spontaan een glaasje drinken naar een andere bewoner brengt, dan zien ze elkaar en dat vind ik heel mooi. Soms zet ik bewust twee tassen thee en vraag dan aan een bewoner voor wie die tweede tas zou kunnen zijn. Zo help je ze naar elkaar te kijken.

Welke andere job zou je graag willen doen binnen Iona?

Ilse: Het Atelier waar je nog net meer creatiever aan de slag kan gaan dan in de Link. Keramiek, kleien, ... Ik ben graag creatief bezig en dat zou daar

nog beter tot zijn recht kunnen komen.

Maarten: Een werkgebied dat me heel erg ligt: de keuken. Ik ben nog net wat meer hobbykok dan tuinier. Ik ben blij dat ik dagwerk heb. Ik ben op tijd thuis en kan de avond meedoen met mijn nog jonge kindjes.

Luk: Ik heb geen kinderen en dan is het *ça va* om 'lates' te doen. Laatvroeg is hoe langer hoe meer een uitdaging. Het is mogelijk om enkel lates te doen in de midweek en dat werkt goed voor mij.

Qua andere job: vroeger heb ik bij Koet in de klas individueel bijlesjes* gegeven: lezen, schrijven, rekenen. Dat was heel leuk. Ook de speltherapie die ik soms mocht geven vond ik enorm boeiend.

Maar uiteindelijk ben ik nog altijd heel graag in de woongroep. Het is fijn om deze weg te gaan met mensen die je al zo lang kent. Je verstaat dingen van mekaar zonder dat je veel moet zoeken. Het vertrouwen dat ze hebben in jou en dat ze naar je toe komen als er iets is.

(Vroeger gingen alle kinderen naar de dagbesteding i.p.v. naar school. De leraren op Iona gaven dan dierkunde, heemkunde, taal, rekenen,)*

Wat is jouw favoriete jaarfeest of plekje bij Iona?

Ilse: De Link. Ik heb er deugd van gehad om deze ruimte een opbouw, pimp te geven en er mijn ding mee te doen. Ik ben nog altijd bezig om nog gezellige hoekjes op te bouwen. Ik ben blij dat het huiselijk functioneel geworden is. Zeer tevreden met dit plekje!

Maarten: Het is voor mij niet per se een plekje. Wat voor mij het meest aansluit bij hoe ik het best functioneer zijn de jaarfeesten. Moeilijk om er een uit te kiezen. Ik heb ze nog niet allemaal kunnen meedoen. Sint-Jan: buikschuiven, slapen bij het vuur, dat vind ik wel tof. Dat heb ik al twee keer kunnen meedoen.

Luk: Er zijn op Iona veel plekjes die afwisselend mijn favoriet zijn. Afgelopen weekend was dat bijvoorbeeld bij Axel waar je vanuit zijn raam het zonnebloemenveld kon zien. Héél mooi met de zon er op.

Deze vragen wilden de vorige Praatstokcollega's jullie stellen:

Ann: "Ilse, hoe zie je ons als duo verder samenwerken in de toekomst? Wat gaan we verder doen? Heb je hier ideeën rond?"

Ilse: "Ik ben keiblij om een voormiddag te delen met een collega. Ik sta verder praktisch altijd alleen. Het samenwerken met Ann is heel fijn want het domein logo boeit mij. Ik heb interesse in SMOG en GMS. Ann gaat nog een opleiding bijdoen rond GMS. Zo leer ik veel van Ann. Ann leert dan eerder het creatieve van mij. Samen is dat een goeie combo."

Seppe: "Maarten, als jij zelf een werking zou mogen oprichten, wat zou dat dan zijn? Hoe zou dat er uit zien?"

Maarten: "Projectmatig werken: een idee hebben en dat uitwerken. Bijvoorbeeld tussen de bomerij een schuilhut bouwen om naar de dieren (vogels, herten) te kunnen kijken. Radio Iona (gesprekken met bewoners en diepgang vinden in hun leven), champignons kweken. Ik zou liefst met verschillende doelgroepen werken, in functie van wie het beste past voor welke activiteit. Vorig jaar heb ik de klankschalen begeleid. Dat zijn leuke dingen."

Stefan: "Luk, omdat je al zoveel jaren dezelfde leefgroep doet: hoe ziet voor jou een ideale leefgroepwerking er uit?"

Luk: "Eigenlijk opnieuw: die momentjes van harmonie. Ik werk inderdaad al lang in Bride: sinds 2009. Ik heb in verschillende groepen gewerkt en met veel verschillende gasten en collega's. Gedurende die tijd toonde het ideale zich regelmatig. De ideale groepswerking is in de momenten waarin we die samen oprecht nastreven en dat ook zien van mekaar. Zowel bij gasten als bij medewerkers. Soms zit dat in kleine dingen die ik dan koester."

De vraag van de dag

“Welke kledingtrend van vroeger vind je nu lachwekkend?”

Ilse: “Zo van die oversized, blinkende, bonte joggingpakken (jaren ‘70-’80) in parachutestof.”

“Welke studierichting heb je gevolgd en waarom heb je die keuze gemaakt?”

Maarten: “Sociaal-cultureel werk / Bachelor sociaal werk. Het heeft wat voeten in de aarde gehad voor ik mijn weg vond. Ik heb gestudeerd, ben terug gaan werken, dan lager onderwijs gaan studeren. Uiteindelijk heb ik mijn weg gevonden in groeps-werk, jongeren begeleiden. Ik wou jeugdconsulent worden en dat ben ik een tijd geweest in Berchem en Ekeren. Dat bleek meer administratie dan werken met kinderen en jongeren en ik ben dan een andere weg ingeslagen.”

“Hoe ziet je droomhuis eruit?”

Luk: “Eigenlijk het huis dat ik nu heb, maar dan wel over 10 jaar en met de knopen doorgehakt. Het heeft mooie potentie om mijn droomhuis te zijn.”

**Wie kiezen jullie voor de volgende praatstok?
Welke vraag zou je aan deze collega willen stellen?**

Ilse: “**Gert Dieltjens**, vertel eens een goei anekdote van hier op Iona...”

Maarten: “**Linus De Smet**, je bent een man van vele talenten: muzikant, ezeltherapie-begeleider, creatieve duizendpoot in het Atelier. Hoe ziet voor jou de ideale dag op Iona eruit?”

Luk: “**Inne Cavens**, je hebt verschillende dingen gedaan binnen Iona. Wat zijn de leukste, interes-santste dingen van elk plekje? Nacht, ambuland, TC, ZC?”

DANK AAN 51 CLUB DIAMANT NIJLEN!

Wat zijn wij blij en dankbaar dat Iona Vzw opnieuw een van die goede doelen zijn die Fifty-One Club Diamant Nijlen bij zijn activiteiten zoals de drukbezochte Beekparkfeesten opneemt!

GROTE DANK AAN REYNAERS ALUMINIUM!

Onze bewoners, gasten en begeleiders van de Dagbesteding hebben in september een super dag beleefd in Openluchtmuseum Bokrijk . Grote dank aan Reynaers Aluminium voor de menselijke en financiële hulp. In het kader van hun community work waren medewerkers de hele dag mee op stap en regelden vervoer, lunch en inkom voor de hele groep. Dankdankdank!

WELKOM NIEUWE MEDEWERKERS

Welkom aan Caro Van Dyck als opvoeder bij Bride, Veronique Andries als opvoeder bij DunI en ook Inne Van Laer in dagbesteding De Schakel.

Op 1 januari zal Marcel Stolp als nieuwe kok starten. Hij zal eerst inlopen om vervolgens Marcel Op de Beeck te vervangen wanneer deze op Pensioen gaat.

ZIJ VERANDERDEN VAN FUNCTIE

Erika Van Thienen en Stephanie Nijs zullen in Peronniek Boven een stukje Zorgcoach-taken op zich nemen.

DEZE MEDEWERKERS ZWAAIDEN WE UIT

Onze zeer gewaardeerde collega Ingrid Verreydt, zorgcoach bij FAM, gaat eind december 2024 op pensioen. We wensen haar van harte te danken voor haar goedlachse toewijding al die jaren op Iona. Het ga je goed, Ingrid! Geniet van de vrijgekomen tijd met je familie en vrienden en voel je altijd welkom bij ons!

DEZE STAGIAIRS EN JOBSTUDENTE HEBBEN ONS DIT NAJAAR GOED GEHOLPEN

Bianca Crols draaide als stagiair in Botvid mee, Alyssa Wouters in Dun I, Sunny Bloemen en Yuna Meganck in Peronniek beneden, Julie Bauwens in Peronniek boven en Kyana Beeck in Staffa.

Luka Jacobs draaide de voorbije maanden als jobstudente mee in Staffa.

AGENDA

- 24 december Kerstavond
- 25 december Kerstdag
- 31 december Oudjaar
- 1 januari Nieuwjaar
- 6 januari Driekoningen
- 3 februari Maria Lichtmis & Bridget Day
- 26 februari Carnaval
- 11 april Palmpasen

WE VERWELKOMDEN ENKELE NIEUWE BEWONERS

Sinds 24 september verblijft de 18-jarige Gabriël bij ons op Iona in Botvid Beneden. Hij heeft zijn plek in de studio achteraan het gebouw.

DE JARIGE BEWONERS GEVIERT

- Karin De Raeymaecker* 8 januari
- Nancy Heus* 15 januari
- Lilith Maes* 21 januari

- Jan Cortebeeck* 1 februari
- Sam Cappelle* 2 februari
- Dylan Casteels* 9 februari
- John Thienpont* 9 februari
- Elvira Dema* 18 februari
- Liam Ajouaou* 20 februari
- Chantal Nijst Rojas* 22 februari
- Lies Vanden Broecke* 24 februari
- Axel Jenny* 28 februari

- Bert Van Den Bulck* 6 maart
- Alexandra Dispersyn* 12 maart
- Anita Bellemans* 14 maart
- Sarah Claes* 19 maart
- Bart Ceulemans* 23 maart
- Linda Mariën* 28 maart

WOORDZOEKER

Te vinden woorden:

BERK

BOSWILG

ELS

HAAGBEUK

HAZELAAR

IEP

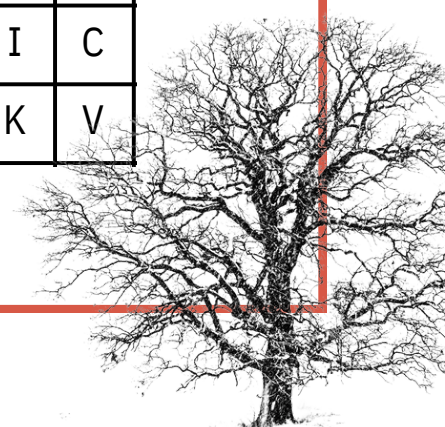
KASTANJE

LINDE

POPULIER

WINTEREIK

Z	I	B	X	J	I	P	D	I	D	Y	O
P	S	L	E	O	H	O	E	I	O	A	K
L	I	E	R	R	E	I	L	U	P	O	P
C	I	P	K	M	K	A	Y	Q	S	W	O
E	J	N	A	T	S	A	K	K	S	I	Z
M	Q	F	D	P	U	U	L	O	A	N	B
Y	A	G	O	E	E	T	B	D	E	T	U
C	A	Z	I	B	H	I	G	F	X	E	I
O	U	U	G	R	G	O	R	F	Z	R	F
L	A	A	G	L	I	W	S	O	B	E	G
L	A	O	S	W	O	V	I	P	E	I	C
H	A	Z	E	L	A	A	R	R	O	K	V

Over Iona Magazine

Iona Magazine is het trimestriële magazine van Iona vzw met kleine en grote nieuwtjes over onze werking, onze bewoners en begeleiders om sympathisanten van Iona vzw op de hoogte te houden van het reilen en zeilen in onze zorggemeenschap in Nijlen.

Verantwoordelijke uitgever: Jan Jacobs, Iona vzw,
Nieuwe Bevelsesteenweg 66, 2560 Nijlen (Kessel)

Heb je nieuws voor Iona Magazine?
Of wens je Iona Magazine te ontvangen?
Dan kan je een mail sturen naar
redactie@ionavzw.be

Over Iona vzw

Iona vzw is een zorggemeenschap in Kessel (Nijlen) en biedt al meer dan een halve eeuw woon- en dagondersteuning aan voor kinderen, jongeren en volwassenen. We doen dit vanuit de heilpedagogie en de sociaaltherapie die in 2024 allebei precies 100 jaar geleden door Rudolf Steiner in het leven werden geroepen. Vandaag biedt Iona vzw plaats aan 29 inwonende kinderen en jongeren en 30 inwonende volwassenen. Een tiental cliënten woont extern en neemt deel aan de dagbesteding. Wij zorgen van ganser harte voor hen en leren, werken, ontspannen en vieren ook samen met hen.

WERKTEN MEE AAN DEZE EDITIE:

Bart Vanmechelen,
Christophe Batens,
Erik Meersman,
Fien Caeyers,
Gert Dieltjens,
Ilse Van Tendeloo,
Jan Jacobs,
Jeroen Van den Broeck,
Jochem Van Dyck,
Joke Coussement,
Maarten Franssen,
Maarten Nieuwdorp,
Marcel Op de Beeck
Katelijne Elst,
Katleen Van Gorp,
Kathleen Obbels,
Katia Van de Moer,
Kimberly Vanbellingen,
Kristien Van Aggelpoel,
Kurt De Herdt,
Luk Schampaert,
Petra Luyten,
Rita D'heer,
Stefan Geuens,
Tibo Van Dyck.

